

РЕШЕНИЕ

№ 3883

гр. София, 08.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 26.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **6441** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 76а, ал. 4 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО).

Образувано е по жалба на „А.-М.-М. Ц.” Е., със седалище в гр. С., срещу Писмена покана № 29-07-32/23.07.2010 г на Директора на С.. Със същото жалбоподателят е поканен да възстанови на С. сумата от 6060.63 лв., представляваща стойността на заплатените средства за СМД и МДД, които са били назначени от лечебното заведение извън разрешените надвишения на определените регулативни стандарти за първо, второ, трето и четвърто тримесечие на 2009 г.

В жалбата се поддържа, че заповедта е постановена при съществено нарушение на административно производствените правила - отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК. С подробно изложени в жалбата мотиви жалбоподателят прави искане за постановяване на решение, с което да бъде отменен оспорваният административен акт. Ответникът – директорът на С., изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 3 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

С Писмена покана № 29-07-32/23.07.2010 г на Директора на С. жалбоподателят е поканен да възстанови на С. сумата от 6060.63 лв., представляваща стойността на заплатените средства за СМД и МДД, които са били назначени от лечебното заведение извън разрешените надвишения на определените регулативни стандарти за първо,

второ, трето и четвърто тримесечие на 2009 г.

На основание чл. 42, ал. 2 от договор № 22-2366/2009 г. за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ от М. Ц./диагностично-консултативен Ц., на „А.-М.-М. Ц.” Е. са определени индивидуални регулативни стандарти за всяко календарното тримесечие съобразно правилата по чл. 4, ал. 2 от Закона за бюджета на НЗОК за 2009 г. (обстоятелството, което не се оспорва от жалбоподателя).

Със Заповед № РД-18-785/16.06.2010 г. е наредено извършването на тематична финансова проверка на лечебно заведение за специализирана извънболнична медицинска помощ „А.-М.-М. Ц.” Е. по отношение изпълнение на регулативните стандарти за I, II, III и IV тримесечие на 2009 г.

За резултата от проверката е съставен финансов протокол в съответствие с чл. 76а, ал. 2 от ЗЗО с № ФВ-118/16.06.2010 г. Видно от същия, след съпоставяне на определените с протокол регулативни стандарти (приет като доказателство по спора) за СМД с данните за реално изпълнените и отчетени специализирани М. дейности за първо, второ, трето и четвърто календарно тримесечие за 2009 г., възложени, от лекарите, работещи в лечебното заведение, се установява, че е реализирано превишение на определените регулативни стандарти за СМД за посочените тримесечия заедно с разрешените надвишения по чл. 43, ал. 1 и ал. 2 от договор № 22-2366/2009 г., като сумата, която подлежи на възстановяване е в размер на 6060.63 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбоподателят е бил уведомен за обжалваната покана на 17.08.2010 г., жалбата е подадена чрез административния орган на 24.08.2010 г., в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е основателна по следните съображения.

Съгласно чл. 166, ал. 1 от Националния рамков договор между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз и Съюза на стоматолозите в Б (2006 г. – приложим по отношение на правоотношенията между лицата през 2009 г. и неотменен от ВАС) директорът на НЗОК след писмено становище от председателя на БЛС, съгласно съвместна методика, утвърждава регулативните стандарти (РС) за всяко от тримесечията по приложение № 16 "Регулативни стандарти" до края на месеца, предхождащ тримесечието, в зависимост от бюджета на НЗОК, неговото месечно разпределение и очаквано изпълнение. Предвид обстоятелството, че цитираният текст не съдържа конкретизация кога трябва да се съобщят регулативните стандарти на изпълнителите, то следва да се приложи тълкуване съобразно чл. 46, ал. 1 от Закона за нормативните актове.

Предвид обстоятелството, че спазването на регулативните стандарти е задължение на изпълнителя на медицинска помощ и неспазването на стандартите е нарушение на НРД и на индивидуалните договори за оказване на медицинска помощ, което подлежи на санкциониране, то следва да се приеме, че уведомяването на изпълнителите на медицинска помощ за регулативните стандарти следва да се осъществява във всички случаи преди започване на съответното тримесечие. В процесния случай проверяваните тримесечия са първо, второ, трето и четвърто тримесечие за 2009 г., като видно от представения като доказателство по спора протокол за определяне на регулативни стандарти за:

· Първо тримесечие на 2009 г – същият е от 29.02.2009 г., т.е след започване на тримесечието (обстоятелство, по което страните не спорят).

· Второ тримесечие на 2009 г - същият е от 07.05.2009 г., т.е след започване на тримесечието (обстоятелство, по което страните не спорят).

· Трето тримесечие за 2009 г., същият е от 03.08.2009 г., т.е след започване на тримесечието (обстоятелство, по което страните не спорят).

· За четвъртото тримесечие на 2009 г. протоколът за регулативни стандарти е съобщен на проверяваното лице на 02.11.2009 г., т.е. отново след започването на четвъртото тримесечие.

Аргумент в насока на направения извод е и ал. 2 на чл. 166, съгласно която, ако в срок до 3 работни дни преди изтичане на тримесечието председателят на БЛС не е представил писмено становище, директорът на НЗОК утвърждава РС и същите стават задължителни за РЗОК при определяне на индивидуалните регулативни стандарти по приетата методика.

Смисълът на текста на чл. 166, ал. 2 от НРД е именно изпълнителите на медико-диагностична дейност да бъдат запознати с регулативните стандарти преди започването на съответното тримесечие, за което се отнасят същите.

Обжалваният акт е не е подкрепен със съответните доказателства, поради което задължението е недоказано. По отношение на контрола на извършените дейности и задължението за изплащане на недължимо платени суми следва да се приложат правилата на чл. 76а и чл. 76б от ЗЗО.

Ответникът не е доказал в производството, че сумата, посочена в поканата, представлява заплатени на жалбоподателя средства без правно основание или без последния да е осъществил дейностите, за които са му заплатени. Ответникът е следвало да докаже, че изпълнителят на медицинската помощ е получил суми без правно основание, които не са свързани с извършване на нарушение по този закон. На първо място ответникът не е доказал наличието на реално заплащане, така че да иска връщане на недължимо платеното. На второ място, по делото е изслушано заключение на вещо лице, което съдът кредитира като компетентно и точно и от което е видно, че извършените прегледи и изследвания не превишават възложените от С. обеми на РС по индивидуалния договор, което означава, че липсва нарушение на договора или закона.

При тези данни съдът намира, че обжалваната покана съставлява индивидуален административен акт, издаден от компетентния орган и в съответствие с административно производствените правила при издаването му, но същият е издаден в противоречие с материалния закон и като материално незаконосъобразен следва да бъде отменен.

С оглед изхода на спора и наличието на претенция за разноски от страна на жалбоподателя, съдът намира, че същата следва да бъде уважена в размер на 700 лв. възнаграждение за адвокат съгласно представен договор за правна защита и съдействие, държавна такса в размер на 50 лв. и разходи за експертиза в размер на 495 лв. или общо в размер на 1195 лв.

Водим от горното, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Писмена покана № 29-07-32/23.07.2010 г на Директора на С. по жалба на „А.-М.-М. Ц.” Е..

ОСЪЖДА Столичната здравноосигурителна каса да заплати в полза на „А.-М.-М. Ц.” Е., ЕИК *, разноските по делото в размер на 1195 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: